त्रखाद्मार्भवदीर्घवाद्यामीदियातीवप्रनि सर्गः इ तम्ब काचीं। प्रासादजावैर्जवविण्रस्या रेवां यदि प्रेचित्मस्ति कामः॥ ४३॥ तस्याःप्रकामं प्रियदर्शना पिन सचितीशो रूचये वस्त्व। श्ररत्मृष्ट्यास्त्रधरोप रोधः शशीव पर्याप्तकवा निवन्याः॥ ४४॥

त्रस्थित। यदि प्रामादजालैराजगृहगवाचैः रेवां नर्मदां
प्रेचितं द्रष्टुं काम दच्छा जि तदा त्रस्थ राज्ञो द्वलच्छी रूस
द्वर्त्री भेव किं° रेवां माहिस्रतीवप्रनितम्बकां चीं माहिस्रत्या
स्वनगर्थाः प्राकारएव नितम्बः किंटपश्चाद्वागसस्य का श्ची
किंटमेखलां पुं किं° रेवां जलवेणिरम्यां जलानां प्रवाहेण
रमणीयां॥ ४३॥ तस्यादति। सः चितीमः प्रश्चीपितः तस्या
रचुमत्या रचये प्रीतये न वस्त्व किं॰ सः प्रकाममत्यन्तं प्रिय
दर्भनोपि कस्याः कदव निलन्याः कमिलन्याः मग्नी चन्द्र
दव किं॰ मग्नी मरत्यस्रष्टाम्बुधरोपरोधः मरहत्ना वारितं
मेषेरावरणं चस्त्र सेपि पुं किं॰ मग्नी पर्याप्तकलः पूर्णकलः
॥ ४४॥